

Sygn. akt: XU 586/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Koziol

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ k.p.c.

sprawy z odwołania wnioskodawcy **T. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 1.08.2018 r. znak: (...)

o jednorazowe odszkodowanie

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 1.08.2018 r. w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy T. M. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia (...) r. za doznany 10 % uszczerbek na zdrowiu w kwocie 8.540,00 zł (osiem tysięcy pięćset czterdzieści złotych i 00/100), tj. 10 x 854 zł;

III. orzeka, iż koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony T. M. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego - Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 1 sierpnia 2018 r., znak (...), przyznającej mu prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 4270,00 zł, tj. 5 x 854 zł z tytułu 5% stałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia (...) r. i domagał się jej zmiany poprzez ustalenie wyższego uszczerbku na zdrowiu i przyznanie wyższego odszkodowania.

Uzasadniając odwołanie ubezpieczony podniósł, że nie zgadza się z decyzją ZUS. Podkreślił, wysokość procentowego uszczerbku na zdrowiu ustalona przez orzeczenie Komisji Lekarskiej jest rażąco zaniżone. Podniósł, że pomimo leczenia i rehabilitacji utrzymuje się u niego ból kolana, niestabilność i obrzęk stawu, co utrudnia chodzenie, klękanie i wstawanie.

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy zarzucił, że Komisja lekarska ZUS ustaliła 5% stałego uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia (...) r., co jest dla organu wiążące.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony T. M. uległ w dniu (...) r. wypadkowi przy pracy.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z 11.06.2018 r. ustalił u ubezpieczonego 5% stały uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku z (...) r. wg pozycji 156 tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (dalej – tabeli uszczerbkowej).

W wyniku złożonego przez ubezpieczonego sprzeciwu, Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z 27.07.2018 r. ustaliła u ubezpieczonego 5% stały uszczerbek na zdrowiu według tej samej pozycji tabeli uszczerbkowej.

Decyzją z dnia 1.08.2018 r., znak (...) organ rentowy, na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy oraz rozporządzeń wykonawczych, przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia (...) r. w kwocie 4270,00 zł, tj. 5 x 854 zł.

Dowód:

Okoliczności bezsporne, a nadto dokumenty zgromadzone w aktach rentowych ZUS (załącznik)

Wnioskodawca ma 50 lat, jest z zawodu operatorem sprzętu ciężkiego.

W dniu (...) r. doznał wypadku przy pracy – urazu stawu kolanowego lewego. Był konsultowany na pogotowiu, następnie leczony przez ortopedę. Wobec braku poprawy wykonano artroskopię stawu kolanowego lewego. Po zabiegu leczony sanatoryjnie. Na zwolnieniu lekarskim przebywał 6 miesięcy.

W związku z wypadkiem przy pracy z (...) r. ubezpieczony doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 10%, liczonego według punktu 156 tabeli uszczerbkowej.

Przebyty wypadek skutkuje u wnioskodawcy do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi stawu kolanowego lewego, szczególnie po stronie przyśrodkowej, z cechami niestabilności. Dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogodowych, przy obciążeniu statycznym i dynamicznym operowanej kończyny i zmuszają wnioskodawcę do przyjmowania leków przeciwbólowych. Ból doprowadza do upośledzenia funkcji stawu, która przejawia się bólowym ograniczeniem jego ruchomości. Wnioskodawca wymagać będzie w przyszłości kontynuacji leczenia usprawniającego. Przebyty wypadek uniemożliwia wykonywanie wielu czynności życia codziennego i uprawiania sportów związanych z nadmiernym statycznym i dynamicznym obciążeniem stawów kolanowych.

U wnioskodawcy występują cechy świadczące o uszkodzeniu aparatu więzadłowo torebkowego stawu kolanowego. Badanie rezonansu magnetycznego i diagnozy lekarzy prowadzących potwierdzają uszkodzenie struktur wewnętrznych stawu kolanowego.

Dowód: opinia i opinia uzupełniająca biegłego chirurga – ortopedy k. 14-18 i 30

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne było, że zdarzenie z dnia (...) r., w wyniku którego ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu w wyniku urazu stawu kolanowego lewego, było wypadkiem przy pracy. Sporna była natomiast wysokość doznanego przez ubezpieczonego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1773 ze zm., zw. dalej ustawą), ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Stosownie do art. 11 ust. 2 i 3 powołanej na wstępie ustawy, za stały uszczerbek na zdrowiu uważa

się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (j.t. z 2013, poz. 954, zw. dalej rozporządzeniem).

Wysokość uszczerbku reguluje aktualne na dzień wydania decyzji przez organ rentowy Obwieszczenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 26.02.2016 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (dotyczące decyzji wydanych w okresie od 1.04.2016 do 31.03.2017).

Wobec medycznej natury okoliczności spornych, które były istotne dla rozpoznania niniejszej sprawy, ich wyjaśnienie wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego chirurga – ortopedy.

Jak wynika z opinii biegłego, w związku z wypadkiem przy pracy ubezpieczony doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %.

W uzasadnieniu opinii biegły wskazał, iż przebyty przez wnioskodawcę wypadek skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi stawu kolanowego lewego, szczególnie po stronie przysrodkowej, z cechami niestabilności. Dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogodowych, przy obciążeniu statycznym i dynamicznym operowanej kończyny i zmuszają wnioskodawcę do przyjmowania leków przeciwbólowych. Ból doprowadza do upośledzenia funkcji stawu, która przejawia się bólowym ograniczeniem jego ruchomości. Wnioskodawca wymagać będzie kontynuacji leczenia usprawniającego.

Biegły podkreślił, że przebyty wypadek uniemożliwia wnioskodawcy wykonywanie wielu czynności życia codziennego i uprawiania sportów związanych z nadmiernym statycznym i dynamicznym obciążeniem stawów kolanowych.

Stan faktyczny w sprawie był w dużej mierze bezsporny, nie kwestionowany przez żadną ze stron, dlatego Sąd oparł swoje ustalenia na dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego.

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, że „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Samo niezadowolenie stron z opinii biegłych nie uzasadnia jednak zażądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy.

W niniejszej sprawie zastrzeżenia do opinii biegłego wniósł organ rentowy. Zarzucił, że z dokumentacji wynika, że kolano wnioskodawcy nie jest niestabilne, ale integralne. Podniósł, że Komisja dysponowała drukiem OL-9 stwierdzającym zakończenie leczenia. Dodał, że oceniając uszczerbek na zdrowiu dokonuje się badania następstw

funkcjonalnych urazu, jednorazowe odszkodowanie nie dotyczy nawiązki za ból i cierpienie. Strona pozwana wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego.

Wobec treści zarzutów Sąd zobowiązał biegłego do odniesienia się do zarzutów organu rentowego w treści opinii uzupełniającej.

W odpowiedzi na zarzuty organu rentowego biegły podtrzymał swoją opinię w całości. Przyznany 10-procentowy uszczerbek na zdrowiu jest adekwatny do skutków wypadku z dnia (...) r. Wskazał, że stwierdził w badaniu ortopedycznym, że u wnioskodawcy występują cechy świadczące o uszkodzeniu aparatu więzadłowo torebkowego stawu kolanowego. Badanie rezonansu magnetycznego i diagnozy lekarzy prowadzących potwierdzają uszkodzenie struktur wewnętrznych stawu kolanowego. Biegły podkreślił, że rozważania teoretyczne o stopniu niestabilności kolana nie oddają obrazu funkcjonalnych ubytków ruchomości i innych obrażeń struktur wewnętrznych kolana. Podniósł również, że w pozycji M 156 Dziennika Ustaw (rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania) przewidziany jest nawet 20% uszczerbek na zdrowiu w takich przypadkach, więc ustalenie wnioskodawcy uszczerbku w wysokości 10% nie jest, wbrew zarzutom organu rentowego, wygórowane.

W ocenie Sądu przyczyny zawarcia w opinii twierdzenia o niezakończeniu leczenia zostały wyjaśnione przez biegłego już w opinii głównej. Biegły wskazał, że jego zdaniem wnioskodawca będzie wymagał w przyszłości kontynuacji leczenia usprawniającego z uwagi na to, że przebyty wypadek uniemożliwia mu wykonywanie wielu czynności. Pomimo tego biegły uznał, że nie tylko uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy wystąpił i ma on charakter trwały. Biegły wskazał, że każde uszkodzenie struktur kolana czy to więzadłowych czy łąkotkowych, czy chrząstki stawowej może być w przyszłości przyczyną znacznie przyspieszonego rozwoju zmian zwyrodnieniowych, bardziej niżby to wynikało z naturalnego procesu starzenia się organizmu. Biegły wskazał zatem, że powód będzie wymagać w przyszłości leczenia usprawniającego. Nie chodzi zatem o kontynuację leczenia obecnie, na tym etapie uszczerbek na zdrowiu może już być ustalony.

Wydaną w sprawie opinię biegłego sądowego chirurga - ortopedy Sąd uznał za rzetelną, wyczerpującą i w pełni wiarygodną. Opinia jest jasno i bardzo wyczerpująco uzasadniona, logiczna, konsekwentna, a nadto prawidłowo oparta na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy oraz bezpośrednim badaniu ubezpieczonego. Sąd w pełni podzielił dokonane w niej ustalenia, uznając, również w świetle zarzutów organu rentowego i treści opinii uzupełniającej, że nie ma podstaw do zanegowania prezentowanego przez biegłego stanowiska.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., w pkt I sentencji wyroku, zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu T. M. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z (...) r. za doznany 10% uszczerbek na zdrowiu w łącznej wysokości 8.540,00 zł (10% x 854 zł), zgodnie przepisami obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 26.02.2016 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej).

O kosztach sądowych, jak w punkcie II sentencji wyroku orzeczono w oparciu o art. 98 oraz art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.). W niniejszej sprawie do wydatków obciążających Skarb Państwa należało wynagrodzenie biegłego sądowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.